

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/107/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912212823
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6912212823.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSŤ, s. r. o., so sídlom Pribinova ulica č. 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporkyňi Slovenskej republiky, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 6C/169/2012-46 zo dňa 22. októbra 2013, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu p o t v r d z u j e .

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým uznesením zamietol návrh navrhovateľa na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b) a § 109 ods. 2 písm. c) O. s. p. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že o námietke zaujatosti sudcov okresného súdu bolo rozhodnuté Krajským súdom v Banskej Bystrici uznesením č. k. 41NcC/3/3013 zo dňa 10. 10. 2012, ktorým zákonnú sudkyňu v tejto veci nevylúčil z konania. Zo sudcov okresného súdu bol vylúčený z prejednávania a rozhodovania vo veci len JUDr. Zoltán Boros, ktorý konal v exekučných veciach, z ktorých navrhovateľ odvodzuje svoje nároky. Samotná skutočnosť, že navrhovateľ s týmto rozhodnutím nie je spokojný a podal preto sťažnosť na Ústavný súd SR, nie je dôvodom na prerušenie konania. Poukázal pritom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/102/2013 zo dňa 11. 03. 2013 v obdobnej veci, týkajúcej sa tých istých účastníkov. Podľa tohto rozhodnutia samotný subjektívny názor účastníka konania nezakladá ešte bez ďalšieho dôvod pre legitímne obavy z jeho nestranného a nezaujatého rozhodnutia. Poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 31. 05. 2010 sp. zn. 3Nc/14/2010, podľa ktorého dôvod na vylúčenie sudcu (§ 14 ods. 1 O. s. p.) nezakladá sa na skutočnosť, že sudca má prejednať a rozhodnúť vec, v ktorej žalovaným je súd, na ktorom tento sudca vykonáva súdnictvo a bez ďalšieho ani to, že vykonáva súdnictvo na súde, ktorý údajne (podľa tvrdenia navrhovateľa) svojím nesprávnym úradným postupom v inej právnej veci založil zodpovednosť odporcu za majetkovú a nemajetkovú ujmu v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z..

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej 15 dňovej lehote (§ 204 ods. 1, veta prvá, O. s. p.) odvolanie navrhovateľ. Mal za to, že dôvod na prerušenie konania preukázal. Namietal porušenie základného práva na prejednanie a rozhodnutie veci nestranným súdom, keď už v žalobe upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd v označených skutočnostiach nezhliadol dôvod na vylúčenie sudcu nič nemení na tom, že v očiach navrhovateľa a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Podľa neho sudkyňa Okresného súdu Rimavská Sobota má pomer k veci. K takémuto názoru dospeli aj iné krajské sudy v Slovenskej republike, ktoré v dôvodoch rozhodnutí o vylúčení sudcov konkrétneho súdu uviedli, že súd musí konať nestranne a musí sa navonok aj javiť ako nestranný. Navrhovateľ práve s vedomím, že názor krajského súdu vo veci nestrannosti pre rozpor s rozhodovacou praxou iných krajských súdov, Ústavného súdu Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu neobstojí, podal ústavnú sťažnosť pre porušenie jeho práva na nestranný súd, ktorej výsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu.

Namietal, že nie je prípustné, aby do rozhodnutia ústavného súdu sa v konaní o veci samej pokračovalo, a aby tento naďalej vykonával úkony, a aby vo veci rozhodoval vylúčený sudca. Navrhol preto napadnuté uznesenie okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a opätovné rozhodnutie.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania v zmysle ust. § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 1, 2 O. s. p. napadnuté uznesenie okresného súdu ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

Podľa § 109 ods. 1 písm. b) O. s. p. súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c) O. s. p. Pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Podľa § 219 ods. 1 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 toho istého ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, na ktoré v ďalšom len poukazuje. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia prvostupňového súdu odvolací súd len dodáva, že otázku, či vo veci rozhodoval vylúčený sudca môže preskúmať len súd vyššieho stupňa v riadnom inštančnom postupe, na základe riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov, nie ústavný súd v konaní o sťažnosti navrhovateľa, ktorými namieta porušenie svojich základných práv, ako je uvedené vyššie a ako to vyplýva z uznesení Ústavného súdu SR, skutkovo a právne totožnej veci, napr. sp. zn. I. ÚS 89/2013 zo dňa 06. 02. 2013, I. ÚS 92/2013 zo dňa 13. 02. 2013, ktorými sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., proti uzneseniam Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorými rozhodol tak, že nevyhlásil všetkých sudcov okresného súdu z prejednávania a rozhodovania vecí, na návrh navrhovateľa odmietol pre nedostatok právomoci Ústavného súdu SR na ich prerokovanie a rozhodnutie. V súdnej veci teda neprebíha žiadne konanie, v ktorom by sa riešila otázka majúca význam pre rozhodnutie súdu v tejto veci. Vzhľadom na tú skutočnosť, že žiadna z odvolacích námietok navrhovateľa nebola uplatnená dôvodne, odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.